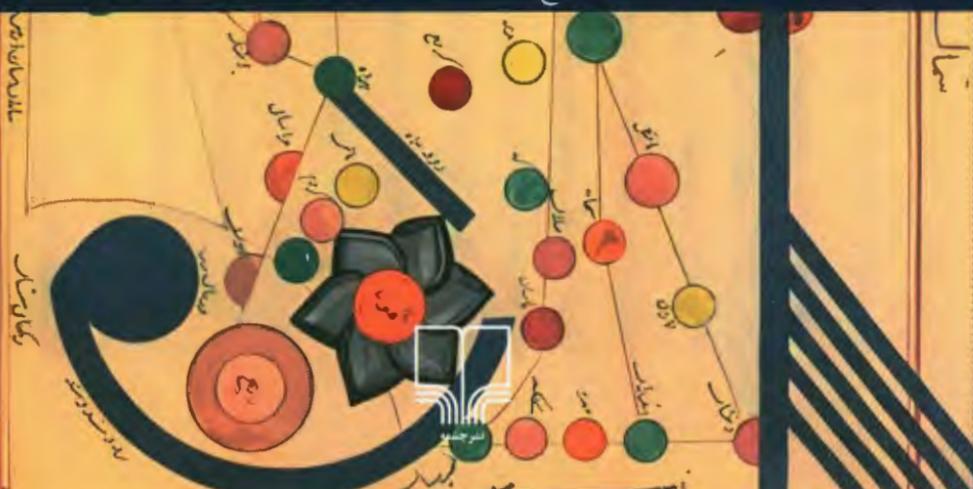

مردم نیامده‌اند

سفرنامه‌ی خراسان میرزا مهدی بدایع نگار (لاهوتی)
گردآورنده و مصحح: فرشید گندمکار

در واقع... - مشاهدات - ۲۳

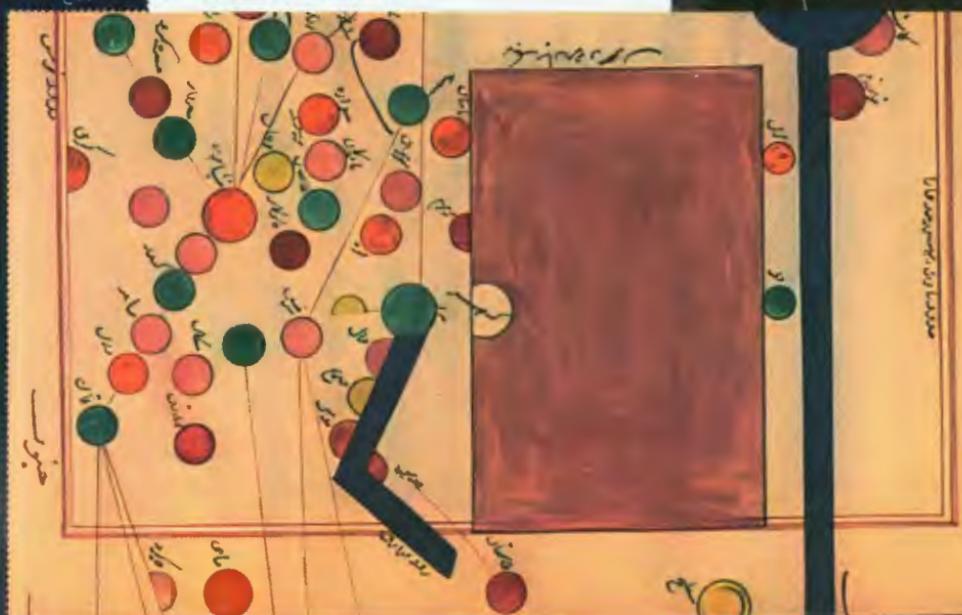
تاملات:
زندگی‌نگار، زندگی‌نامه، خاطره‌پردازی

شیوه‌شناسی، جستارهای، مواجهات، نامه‌گاری (مکانات).

مشاهدات: روایت مستند روایت تاریخی، رویدادنامه

تحفیلات: داستان‌های زندگی‌نامه‌ای، داستان‌های زندگی‌نامه‌ای

داستان‌های تاریخی، داستان‌های تاریخی.

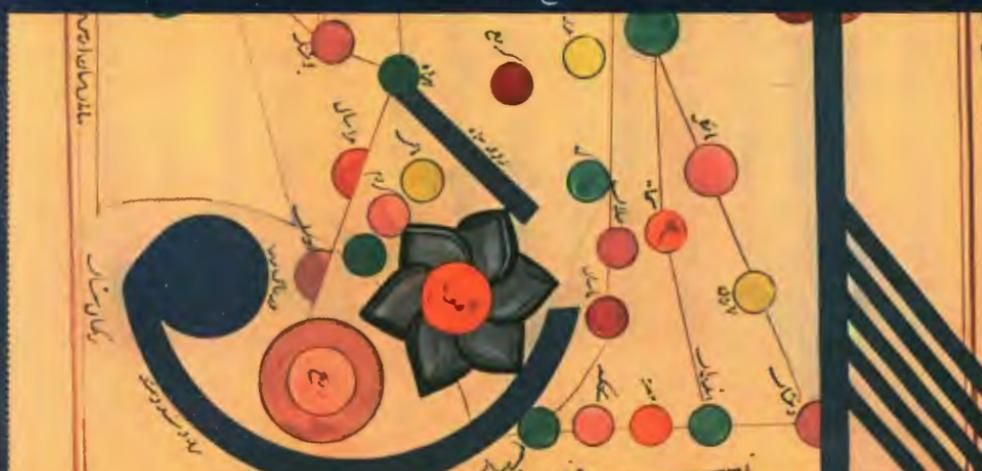
صیغ تاد ساعت از اقتاب بالا آمده منتظر شدیم صاحب گاری باید، نیامد. راه افتادیم نهم‌فرستگ که رفته از عقب
آمد، دو نفر باز سرنشین آورده بود. در گاری دوازده نفر شدیم؛ خیلی اوقات مان تاخ شد، چون جا تگی بود. ایران
که کارش تحت قانون نیست، «السفر کاسقر» مال مسافرین ایران است، خداوند ذات اهل ایران را خواسته مگر
ان شاهله این سلطنت که مشروطه شده است متوجه خوب شود و بنی نوع ما بعدها آسوده باشند.

- از من کتاب -

از مجموعه «مشاهدات»:
- تهادی‌دین، نادر خلیلی
- سیماجهن، کریم نیکو نظر
- ملک گرمه، نهال تجدد

میرزا مهدی خان بداعنگار، ملقب به لاهوتی، شاعر و ادیب دوران قاجار و از رجال طرفدار مشروطیت است. بداعنگار سفرنامه‌ی خود را در پنهان‌گیرین
لحظه‌ی مشروطه نوشته است؛ درست زمانی که گمان می‌رفت آزادی‌خواهان در دوگانه‌ی استبداد و آزادی مملکت را به مستبدین و اکذار کنند و سال‌ها ناشی
و مبارزه در راه قانون‌مند کردن کشور با بیماران مجلس شورای ملی به هدر رود. از این نظر، سفرنامه‌ی بداعنگار دارای اطلاعات ارزشمندی درباری شهرها
و اوضاع اقتصادی - اجتماعی آن دوران است. بعلاوه گزارش‌های دستاویز از رجال سیاسی معاصرش من دهد که در مورد برخی از آن‌ها اطلاعات
اندکی وجود دارد.

در واقع... - مشاهدات - ۲۳

مردم نیامده‌اند

سرشناسه: گندم کار، فرشید، ۱۳۶۵
عنوان و نام پدیدآور: مردم نیامده‌اند: سفرنامه‌ی خراسان میرزا مهدی بداعی‌نگار (لاهوتی) / گردآورنده و
مصحح: فرشید گندم کار
مشخصات نشر: تهران: نشر چشمه، ۱۴۰۲
مشخصات ظاهری: ۱۳۳ ص
شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۰۱-۱۱۷۹-۵
وضمیت فهرست‌نویسی: فیها
عنوان دیگر: سفرنامه‌ی خراسان میرزا مهدی بداعی‌نگار (لاهوتی)
موضوع: بداعی‌نگار (لاهوتی)، مهدی، ۱۳۱۹-۱۴۲۴- سفرها... ایران-- مشهد
موضوع: بداعی‌نگار (لاهوتی)، مهدی، ۱۳۱۹-۱۴۲۴- سفرها... ایران-- گناباد
موضوع: سفرنامه‌های ایرانی-- قرن ۱۳ ق
موضوع: Travelers' writings, Iranian--19th century
موضوع: فلسفه‌دان ایرانی-- قرن ۱۳ ق-- سرگذشت‌نامه
موضوع: Philosophers--Iran--19th century--Biography
موضوع: مدیران دولتی-- ایران-- سرگذشت‌نامه
موضوع: Government executives--Iran--Biography
موضوع: ایران-- سیر و سیاحت-- قرن ۱۳ ق
موضوع: Iran--Description and travel--19th century
رده‌بندی کنگره: DSR1۴۲۵
رده‌بندی دیویس: ۷۴۰.۴۲/۹۵۵
شماره‌ی کتاب‌شناسی ملی: ۹۲۳.۳۷۷
اطلاعات رکورد کتاب‌شناسی: فیها

مردم نیامده‌اند

سفرنامه‌ی خراسان میرزا مهدی بدایع نگار (لاهوتی)
گردآورنده و مصحح: فرشید گندمکار

نشرچشمه: ناشر ادبیات خانواده‌ی فرهنگی چشم

مودم نیامده‌اند

سخننامه‌ی خراسان میرزا مهدی بدایع نگار (لاهوتی).

گردآورنده و مصحح: فرشید گندم کار

منیر هنری: فؤاد فراهانی

همکاران آماده‌سازی: صحراء رشدی، زهرا بایزبان

چاپ: سورمان

تهریز: ۷۰۰ سسخه

چاپ اول: پاییز ۱۴۰۲، تهران

ناظر فنی چاپ: یوسف امیرکیان

حق چاپ و انتشار محفوظ و مخصوص نشرچشمه است.

هرگونه اقتباس و استفاده از این اثر، مشروط به دریافت اجازه‌ی کمپی ناشر است.

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۰۱-۱۱۷۹-۵

قیمت: ۱۱۵۰۰۰ تومان

دقتر مرکزی خانواده‌ی فرهنگی چشم: تهران، خیابان کارگر شمالی، تقاطع بزرگراه شهید گمنام، کوچه‌ی چهارم، پلاک ۲. تلفن: ۸۸۳۳۳۶۰۰ — کتاب‌فروشی چشم‌می کریم‌خان: تهران، خیابان کریم‌خان زند، نبش میرزا شیرازی، شماره ۱۰۷. تلفن: ۸۸۹۰۷۷۶۶ — کتاب‌فروشی چشم‌می کوشش: تهران، بزرگراه ستاری شمال، نبش خیابان پیامبر مکری، مجتمع تجاری کوشش، طبقه‌ی پنجم، واحد ۴. تلفن: ۴۴۹۷۱۹۸۹ — کتاب‌فروشی چشم‌می کارگر: تهران، خیابان کارگر شمالی، تقاطع بزرگراه شهید گمنام، کوچه‌ی چهارم، پلاک ۲. تلفن: ۸۸۳۳۳۵۸۳ — کتاب‌فروشی چشم‌می دانشگاه: تهران، خیابان انقلاب، رویه روی دانشگاه تهران، بین فخر رازی و دانشگاه، پلاک ۱۲۰۶. تلفن: ۶۶۴۷۹۴۷۰ — کتاب‌فروشی چشم‌می جم: تهران، نیاوران، جماران، مجتمع تجاری جم‌ست، طبقه‌ی دوم، پلاک ۱۱. تلفن: ۲۶۴۵۰۸۷۲ — کتاب‌فروشی چشم‌می فلامک: تهران، شهرک غرب، خیابان استاد شجاعیان (فلامک شمالی)، نبش نوزدهم، پلاک ۲. تلفن: ۸۸۳۷۲۰۹۵ — کتاب‌فروشی چشم‌می دیوا: تهران، خیابان قیطریه، تقاطع بلوار اندرزگو، کوچه‌ی کیارنگ. — کتاب‌فروشی چشم‌می بابل: بابل، خیابان مدرس، نبش مدرس ۲۱، مرکز خرید پلازا، طبقه‌ی سوم، واحد ۳۱۱. تلفن: ۰۱۱-۴۴۴۲۳۰۷۱-۲ — کتاب‌فروشی چشم‌می دلشدگان: مشهد، بلوار وکیل آباد، بین وکیل آباد هجرده و بیست (بین هفت تیر و هشتستان)، پلاک ۳۸۶. تلفن: ۰۵۱-۳۸۶۷۸۵۸۷ — کتاب‌فروشی چشم‌می رشته: رشت، خیابان معلم، میلان سرگل، کوچه‌ی هقدعم. تلفن: ۰۹۰-۲۱۴۹۸۴۸۹ — کتاب‌فروشی چشم‌می البرز: کرج، عظیمیه، بلوار شریعتی، مرکز تجاری فرهنگی مهرلام، طبقه‌ی پنجم تلفن: ۰۲۶-۳۵۷۷۷۵۰۱)

www.cheshmeh.ir

 cheshmehpublication

 cheshmehpublication

تلفن پخش کتاب چشم: ۰۲۷۷۸۸۵۰۱

برای منیزه و عبدالامیر

ف. گ.

فهرست

درآمد | ۱۱

سفرنامه‌ها | ۱۷

سفرنامه‌ی اول | ۱۹۱

سفرنامه‌ی دوم | ۱۰۵

افزوده‌ها | ۱۰۹

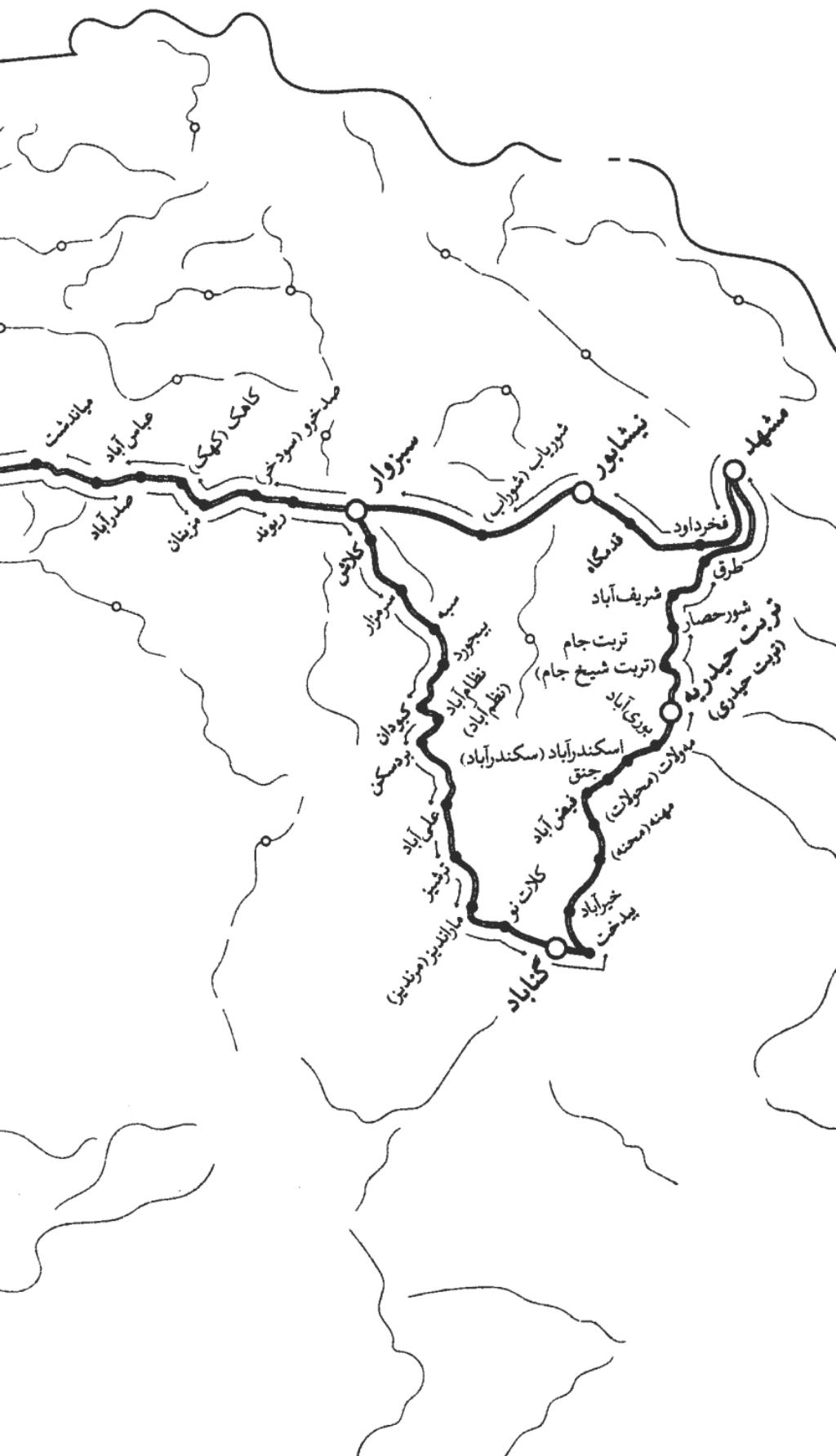
درباره‌ی برخی اشخاص | ۱۱۱

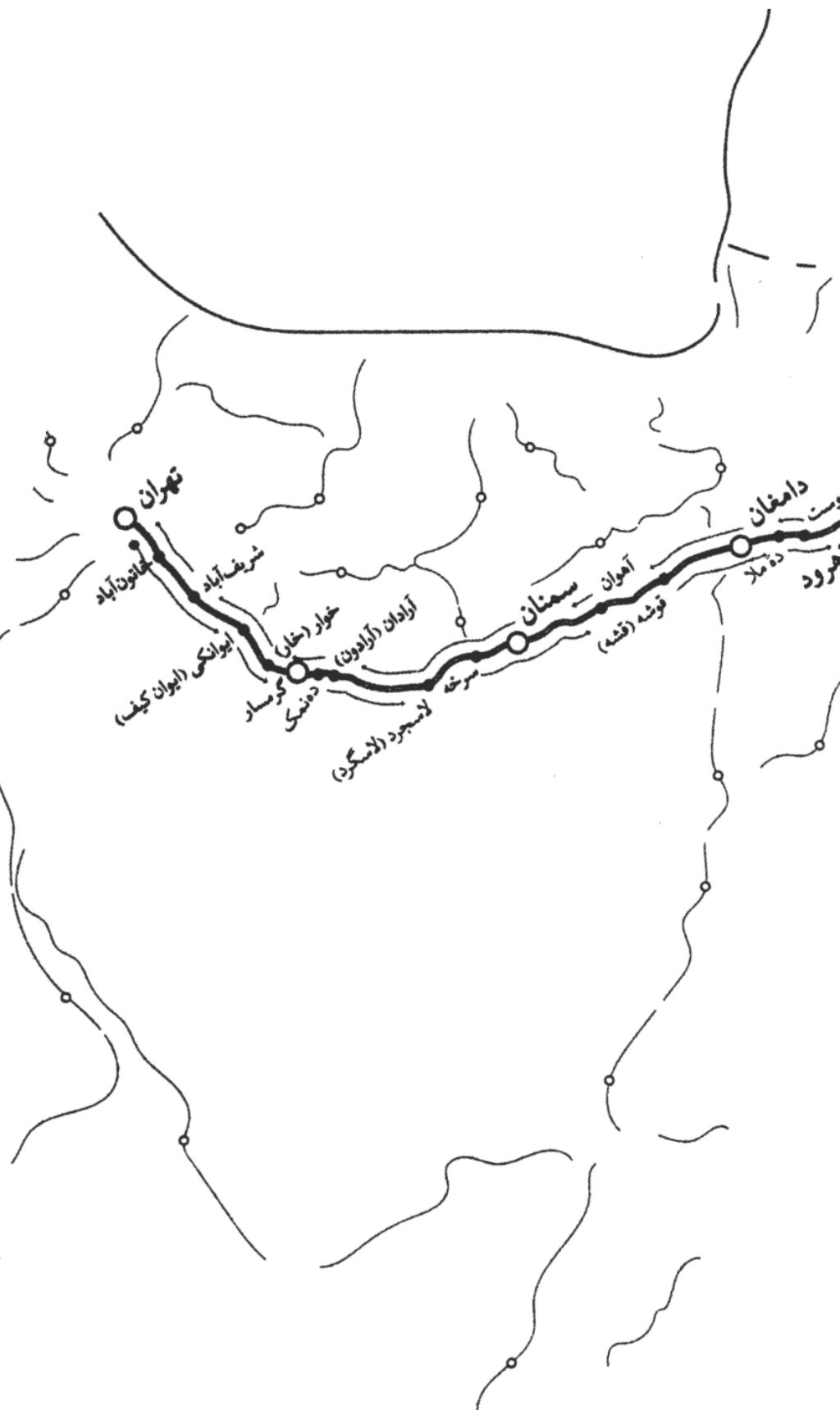
پیوست | ۱۲۰

پیوست | ۱۲۲

منابع | ۱۲۵

نمایه | ۱۲۷

میرزا مهدی بدایع نگار لاموتی.

درآمد

در ایران رسم است هر کسی به سفر می‌رود، در هر منزل که می‌رسد، به در و دیوار و حجرات کاروان سرا اسم و رسم خود را پدر خود را و خوشی و ناخوشی راه را یادگار می‌نگارد و اغلب چون قلم و دوات ندارد با ذغال می‌نویسنده و دیوارها را سیاه می‌نمایند و همان قسم که فرنگی‌ها سفرنامه می‌نویسنده و طبع نموده منتشر می‌سازند تا دیگران از کیفیت آن راه و حالت منازل و اطلاعات جغرافی بین راه آگاه شوند. (سفرنامه کلات: دو جلد در یک مجلد: فصلی از انقلاب مشروطیت ایران، ص ۱۱۲)

کتاب حاضر دو سفرنامه از میرزا مهدی خان بدایع نگار است، هر دور روایت سفر او از تهران به مشهد (به گفته‌ی خودش چهار بار به مشهد سفر کرده، اما در سفرهای قبلی خود سفرنامه‌ای نوشته است). سفرنامه‌ی اول در ۱۸ ربیع الثانی ۱۳۲۶ / ۳۰ اردیبهشت ۱۲۸۷، همزمان با سال‌های ابتدایی و پُرالتهاب مشروطه، مقارن با پادشاهی محمدعلی شاه نوشته شده است. بدایع نگار این سفر را از حرم شاه عبدالعظیم تهران آغاز می‌کند و ابتدا به بیدخت گناباد می‌رود. او، که جزو دراویش نعمت‌اللهی است، دو هفته در آنجا می‌ماند تا در کلاس‌های مذهبی حاضر شود، سپس جهت زیارت به مشهد می‌رود و پس از توقفی حدوداً یک ماهه در ۱۲ شعبان ۱۳۲۶ / ۱۸ شهریور ۱۲۸۷ به تهران

برمی‌گردد. سفرنامه‌ی دوم، که در حاشیه‌ی سفرنامه‌ی اول نوشته شده است، مربوط به سفر بعدی او به مشهد است که در سال ۱۳۴۳ ق / ۱۳۰۳ خ و بسیار خلاصه، صرفاً برای ثبت خاطرات، نوشته شده است و اهمیت سفرنامه‌ی اول را ندارد، اما از حیث مشاهده‌ی تغییرات در وضع راه‌ها و نحوه مسافرت طی بیست سال درخور توجه است.

هیچ‌کدام از این سفرنامه‌ها اسمی ندارد و اکنون با نام سفرنامه‌ی خراسان میرزا مهدی بدایع‌نگار (لاهوتی) منتشر می‌شود. سبک نوشتاری بدایع‌نگار بسیار ساده و روان است و پیچیدگی زبانی ندارد. قالیش «روزنوشت» است و بنایه ماهیت این نوع نوشته فاقد انسجام و تدوین «خاطره‌نویسی» است. «روزنوشت» سرّ قلمی است که، فارغ از قضاوتهای بعدی، در لحظه نوشته می‌شود؛ بنابراین جمله‌ها کوتاه و شرح وقایع موجز است. گاه اشتباهات نگارشی و املایی در متن دیده می‌شود که در برخی موارد مانع مفهوم بودن جمله است. اما «خاطرات» نوشته‌ای است که بعدها و پس از نشستن گرد زمان بر اتفاقات مکتوب می‌شود. از این منظر «روزنوشت» در مقایسه با «خاطره‌نویسی» وجه اسنادی پُررنگ‌تری دارد، زیرا دخل و تصرف آن کمتر است و اگر سوگیری‌ای هم در آن باشد مختص به همان لحظه‌ی نوشتش است. در «روزنوشت» حتی گاهی پیش می‌آید در میانه‌ی شرح یک واقعه نکته‌ای بیان می‌شود که چندان ارتباطی ندارد، گویی به یکباره به ذهن نویسنده رسیده است.

نسخه‌ی منحصر به‌فرد این دو سفرنامه به شماره‌ی ۲۰۱۹۴۱۸۷۷۷ در کتابخانه‌ی کنگره‌ی امریکا نگهداری می‌شود. در توضیحات کتابخانه نوشته شده است: «اهدایی از امیر جعفر و پروین دخت هاشمی نژاد، فرزندان مهدی هاشمی نژاد». اصل متن یک دفترچه‌ی خاطرات روزانه به خط مؤلف است. خود می‌نویسد: «چون در سفر سابق سفرنامه نوشته‌ام و دست من بسیار رعشه دارد، محض این که خط بالمره از میان نرود، منازل این راه‌ها را می‌نویسم.»

خط متن شکسته‌ی نستعلیق است و از جوهر مشکی استفاده شده است. دفترچه شامل ۳۰ برگ کاغذ کرمزنگ با ابعاد ۲۳ در ۱۸،۴ سانتی‌متر است که در هر صفحه ۱۸ الی ۱۹ سطر نوشته شده و گاهی در لایه‌لای سطور جمله‌ای اضافه شده است. دفترچه، جز در یکی دو مورد، بدون خط خوردگی است. نویسنده پس از پایان سفرنامه‌ها، در انتهای دفترچه، چند مقاله و داستان دینی از جمله توبه‌ی نصوح را در کاغذهایی جدا پاک نویس کرده و در میان دفترچه گذاشته که در این کتاب نیامده است.

در تصحیح این اثر به رسم امانت‌داری در متن و جمله‌بندی‌ها تغییری داده نشده (مثالاً ضمیر «او»، که به رسم آن زمان برای اشیا و شهرها به کار گرفته می‌شد، به همان صورت حفظ شده است)، اما کلمات با رسم الخط امروزی‌شان آمده و غلط‌های املایی تصحیح شده است. واژه‌هایی که بر حسب اقتضای جمله اضافه شده در میان قلاب ([]) گذاشته شده است.

سعی شده در هر شهری که بداعی نگار وارد می‌شود به فراخور از توصیفات سیاحان و زوار و مأموران ایرانی‌ای که پیش‌یا پس از او از آن جا گذشته و شرحی بر آن نوشته‌اند در پا نوشته استفاده شود.

سفرنامه‌ی اول از چند منظر اهمیت دارد:

- اطلاعاتی از جغرافیای شهرها و روستاهای استراحتگاه‌های بین راه تهران-مشهد می‌دهد؛
- اطلاعاتی از مخارج سفر و قیمت اجناس و خوراکی‌ها می‌دهد؛
- نویسنده از رهگذر روایتش از اقامت در گناباد شرحی از وضع دراویش آن جا و نحوه‌ی معیشت‌شان می‌دهد؛
- توصیف جامعی از شهر مشهد می‌دهد، توصیفی که تا حد زیادی دقیق است؛
- سفرنامه هم‌زمان با به توب بسته شدن مجلس توسط نیروهای محمد علی شاه نوشته شده است. این موضوع باعث شده در مسیر برگشت به برخی

تبیعیدی‌ها^۱ از جمله سید محمد طباطبایی^۲ برخورد و تصویری از همراهان آنان بدهد؛ ملاقاتی هم با سید مصطفی تهرانی (سمسار)^۳ دارد که خود او هم در سفرنامه‌اش گزارشی از این دیدار به دست داده است.

- درباره‌ی رجال میانی کشور اطلاعاتی می‌دهد که در سایر منابع کمتر می‌شود ردی از آن‌ها پیدا کرد؛ مثلاً از سید علی سیستانی پدر بزرگ و هم‌نام آیت‌الله علی سیستانی، مرجع امروز شیعیان به خصوص شیعیان عراق.

میرزا مهدی تفرشی ملقب به «بدایع‌نگار» و متخلفض به «لاهوتی» (۲۷ ربیع‌الآخر ۱۳۶۰ خرداد ۱۳۲۰، امامزاده قاسم، تهران)، پدرش سید مصطفی حسینی تفرشی، ملقب به «وکیل لشگر»، پدریز رکش میرزا حسن، وزیر حسن‌علی میرزا شجاع‌السلطنه پسر فتحعلی‌شاه قاجار بود.

میرزا مهدی تحصیلات مقدماتی را در تهران در زمینه‌های صرف و نحو، علوم دینی، نجوم، رمل، ریاضی، حکمت و عرفان گذراند و در این راه توانست از میرزا حسین نوری و شیخ محمد کاظمینی اجازه‌ی روایت گیرد و آثار بسیار متنوعی نیز تألیف کند. هم‌زمان از سنین نوجوانی به مشاغل اداری و دولتی روی آورد. سال ۱۲۹۷ ق در اداره‌ی وزارت امور خارجه در منصب منشی‌گری مشغول شد و چهار سال بعد به منصب نایب وزیر رسید و ناصرالدین‌شاه به او لقب بدایع‌نگار داد.^۴ او در ۱۳۰۷ ق موفق به دریافت نشان شیر و خورشید و در

۱. پس از به توب بسته شدن مجلس به دست نیروهای تحت امر ژنرال لیاخوف، عده‌ای از مجلسیان و طرفداران مشروطه دستگیر شدند. ازین این افراد کسانی مانند جهانگیر صوراً رافیل اعدام و عده‌ای دیگر از جمله سید محمد طباطبایی نفع نداشتند.

۲. از رهبران مشروطه که پس از به توب بسته شدن مجلس به مشهد تبعید شد و بعد از فتح تهران بازگشتند.

۳. نماینده‌ی سمساران در دوره‌ی اول مجلس و نویسنده‌ی گوهر مقصود

۴. محتohn الوله‌ی شقاقی تولد او ۱۲۷۷ ق ضبط کرده است. (رجال و وزارت خارجه در عصر ناصری و مظفری، ص ۲۱۲)

۵. بامداد این تاریخ را ۱۳۰۰ ق ضبط کرده است. (شرح حال رجال ایران در قرن ۱۲ و ۱۳ هجری، ص ۲۷۳)

۱۳۱۳ ق موفق به دریافت نشان و حمایل امیر تومانی شد. سال ۱۳۰۹ ق^۱ جزو وزرای دارالشورای دولت قرار گرفت و تا سال ۱۳۲۵ ق در این سمت مشغول به خدمت بود. پس از آن کم کم به انزوا رفت و باقی عمر خویش را صرف مسافرت هایی به کربلا و بغداد و مشهد و برخی شهرهای دیگر کرد. میرزا مهدی خان در طول زندگی اش تألیفات بسیاری کرد که از جمله شان

کتاب های زیر را می توان نام برد:

ریاض المنجمین (۱۲۶۲ خ)، بدایع الانوار فی احوال سابع الانمة الاطهار (۱۲۶۷ خ)، توضیح البیان فی تسهیل الاوزان (۱۲۷۴ خ)، البیدعیة فی شرح الفیة (۱۲۸۰ خ)، لاهوتیه (۱۲۸۰ خ)، افتضاح الکافرین (۱۲۸۴ خ)، بدایع الوصول الی علم الاصول (۱۲۸۴ خ)، بدایع الاسرار (۱۲۹۲ خ)، بدایع الموالید (۱۳۰۳ خ)، بدایع العروض (۱۳۰۴ خ)، بدایع الحکمة (۱۳۰۵ خ)، بدایع الانساب فی مدفن الاطیاب (۱۳۱۸ خ)، بدایع البیان فی جامع القرآن (۱۳۱۸ خ).

بدایع نگار شعر نیز می سرود. تخلصش در ابتدا «مخلص» بود و پس از پیوستن به سلسله‌ی نعمت اللہی آن را به «lahoti» تغییر داد. او دیوان دههزاریتی خود را سال ۱۳۰۶ خ در تهران چاپ کرد. دیگر اثر نظم خود به نام خیرالکلام را، که به گفته‌ی خودش در ۱۳۰۰ خ در قالب مثنوی سروده بود، در سال ۱۳۱۹ خ در تهران به چاپ رساند.

۱. ممتحن‌الوله‌ی شفاقی این تاریخ را ۱۳۰۱ ق ضبط کرده است. (رجال وزارت خارجه در عصر ناصری و مظفری، ص ۲۱۲)